

**R. P. Georgii de Rhodes Avenionensis S. J. disputationum
theologiae scholasticae tomus ...**

Rhodes, Georges de

Lugduni, 1661

Sectio III. Vtrum Virtutes Theologica ita sint essentialiter virtutes vt earum
actus non possint vnquam esse mali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-81987](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-81987)

De Causis Virtutum Theologicarum. 533

SECTIO III.

*Verum Virtutes Theologicae ita sint essentialiter
Virtutes ut earum actus non possint
vnuquam esse mali.*

Hæc controuersia licet difficillima dirimi tamen non difficile potest ex his qui disputata sunt de moralitate actuum humanorum : statuebam enim ibi omnino implicare vt idem actus supernaturalis, qui ex obiecto est bonus intrinsecè, sit extrinsecè malus ex fine ad quem dirigi potest ab operante : quo posito sequitur omnino implicare vt habitus supernaturalis sit vnuquam malus vel extrinsecè vel intrinsecè. Vnde tota hæc quæstio manere videtur soluta.

QVÆSTIO III.

De Causis Virtutum Theologicarum.

Non alias hoc loco causas virtutum istarum considero quam efficientes, finalis enim sine dubio est Deus & beatitudo, subiectiua intellectus est & voluntas, formalis hæcenus exposita est. Circa causam efficientem tria sunt difficilia, per quam causam primò producantur, per quam augeantur intensiù, per quam destruantur.

SECTIO I.

*De Causa per quam producit Virtus
Theologica.*

Non est dubium quin Virtutes Theologicae aliquo modo & primò producantur & augeantur etiam per actus, nam habitus Fidei & primò producit & augeatur per actum Fidei. Deinde non est etiam dubium, quin habitus infusi quando primò producantur cum gratia, meritoriè solum producantur per actum quo producit ipsa gratia, quia gratia ipsa non nisi meritoriè producit. Difficultas itaque tantum est, vtrum quando vnus habitus producat per actum sibi proportionatum physice producat ab illo actu, an verò solus Deus physice illum producat, actus autem moraliter tantum & meritoriè.

Ratio verò dubitandi est quia primò, non maior inuenitur proportio inter habitum naturalem & actum naturalem, quàm inter habitum supernaturalem & actum supernaturalem, sed actus naturalis producit physice habitum naturalem, ergo habitus supernaturalis physice producit per actum naturalem.

Secunda. Secundò, tota ratio quæ probat habitus istos moraliter solum produci per actus, est quia, isti habitus sunt potentia, illa ratio nulla est, probaret enim quod ne moraliter quidem producerent, nullus enim est actus qui non præsupponat potentiam, sed actus non potest producere moraliter id quod præsupponit, ergo actus ne moraliter quidem producat habitum.

Tertia. Tertiò, habitus non est potentia respectu illius actus à quo producit, ergo ille actus potest physice producere habitum.

Affertio prima. Dicendum tamen est probabilius omnino esse quod habitus infusi Theologici & morales producantur solum moraliter ac meritoriè per actus, physice autem à solo Deo. Ita docent Theologi communissimè cum S. Thoma, 1. 2. quæst. 51. art. 4. Vasque disput. 74. Suarez lib. 8. de gratia cap. 4. de Lugo disp. 16. de fide sectione quarta. Coninck disputat. 7. dubio 3.

adeò vt contrariam sententiam aliqui damnent erroris & temeritatis.

Primò enim ex Tridentino sess. 6. cap. 7. aperte colligitur, dicit enim quod charitas in cordibus diffunditur eorum qui iustificantur, & quod homo accipit infusa hæc omnia Fidem, Spem, Charitatem, ergo ex Tridentino constat istas virtutes non primò produci per actus physice operantes, sed non est maior ratio cur habitus physice augeatur per actus qui præcedunt augmentum, quàm physice producat per actus qui præcedunt primam productionem : ergo si habitus isti primò producantur moraliter per actus, augeantur etiam per illos moraliter.

Deinde habitus vnus virtutis non producit physice neque augeatur nisi per id quod potest producere & augere simul habitus omnium virtutum, & gratiam sanctificantem, nam quoties augeatur habitus supernaturalis augeatur etiam gratia, & habitus omnium virtutum, sed nullus est actus virtutis qui possit physice producere habitus omnium virtutum, actus enim Fidei non potest physice producere habitum Spei aut temperantiæ, ergo actus non producit physice habitum. Imò certum est quod habitus iustitiæ v. gr. crebrius augeatur per actus aliarum virtutum quàm per actus iustitiæ, nam crebrius eliciuntur actus omnium Virtutum simul sumptarum, quàm actus solius iustitiæ, iustus enim vno die si eliciat centum actus virtutum, semel autem aut iterum eliciat actus iustitiæ.

Præterea si habitus isti producerentur physice per actus esset necesse vt etiam quoties homo est incapax meriti & caret gratia isti omnes actus producerent gratiam, nam peccator v. gr. sæpè multos elicit actus iustitiæ vel temperantiæ supernaturalis, & tamen certum est, quod tunc actus temperantiæ non producant habitum temperantiæ in homine peccatore, quia illi habitus non producantur vnuquam sine gratia, ergo signum est istos habitus produci meritoriè per actus non autem physice quod autem in peccatore augeatur habitus fidei sit ex indulgentia Dei, non augeatur autem connaturaliter.

Denique probabilis etiam ratio affertur, quia isti habitus non dant facilitatem potentia, sed sunt complementa intrinseca potentia productiua actuum, vnde argumentor : actus supernaturalis non potest physice producere, id quod præsupponitur existere debere prius quàm sit actus connaturaliter, sed actus supernaturalis antequam connaturaliter, existat præsupponit potentiam intrinsecè completam, ergo non potest producere physice potentiam vel illius complementum intrinsecum quod est habitus.

Dices, id valere tantum pro prima productione habitus non autem pro eius incremento, nam antequam augeatur habitus completa est potentia. Sed contra, sicut primus gradus intensiōis habitus complet potentiam ad producendum actum remissum, ita intensio ipsius habitus complet potentiam ad complendum actum intensum, ergo intensio habitus æquè habet rationem potentia ac prima productio habitus.

Ad primam Respondeo magnum esse discrimen inter habitus supernaturales, & acquisitos nam acquisiti etiam primò producantur per actus, & non habent vllō modo rationem potentia, sed tantum facilitant potentias, quas supponunt esse completas : Virtutes autem supernaturales (vt dixi) non primò producantur per actus, sed à Deo infunduntur, & sunt complementa potentiarum quas non facilitant.

Ad secundam Respondeo quod causa moralis non debet

Probat.

Instantia.

Solutio
primæ
dubitationis.

Secundæ.

XX x 3

debet